

REAAALI POISS

Number 2 (75) detsember 2008

Tallinna Reaalkooli ajaleht

Märgipidu

Kaasik, Raja, Tom
ning kõik teised õpetajad olid seal.
Aktus oli igav justkui imeda lutsukomm,
kuid siiski ei unune see eal.

Õhtul tantsiti end surnuks,
Higistati, hingeldati, joodi peale.
Mõnel astuti ka kleidisaba puruks.
Isegi nali mahtus eelmisele reale.

Siis, kui noored koolist välja lauldi
Mindi toostiringi naudingule.
Pärast seda, kui kõik kõhud täis sõõdi,
läks õpilastekaravan viimasele tantsuringile.

Lõpuks lunastati märgid tagasi,
Õpilastekaravan liikus aga edasi.

12c käib nüüd koolis ka
Oh päästa, Püha Patrick, meie maa!

Otsustasin seekord kasutada neid mõnda rida, mis mulle on antud, et pajatada veidi Tallinna Pimedate Ööde Filmifestivalist, mille kohta pikemat arvamust võite lugeda Carolini artiklist leheküljel 8. PÖFF nimelt on minu kalendris kindlal kohal juba aastaid ja pakub vaieldamatult filmielamust, millest terve aasta kuni järgmise PÖFFini muljeid võin jagada. Kui eelmisel aastal moodustasid enamuse minu vaadatud filmidest animafilmid ja tänavakultuurist pajatavad linateosed, siis sel aastal valisin oma kavva rohkem ajaloolisi, päritoluriigi kultuuri ja ühiskondlikke probleeme kajastavaid filme. Kuigi PÖFFi filmipagas on suur ja välja sorteerida filme, mille seansile ka endale pilet soetada, ei ole sugugi lihtne, ei pidanud mina üheski oma valikus pettuma. Kuigi iga kinolavastus pakkus omaette elamuse ja tekitas uusi emotsioone ning mõtteid, kujunes minu selleaastaseks kindlaks lemmikuks Bulgaria film «Zift», milles olid põimunud ajalooline taust, visuaalselt huvitav ekraniseering ja filosoofiline sisu.

PÖFF on selleks aastaks aga läbi ja loodan, et järgmisel aastal kohtan PÖFFi seansidel rohkem reaalikaid kui tänavu. Teatavasti on kohe-kohe käes jõulud ja aastavahetus, mis tõmbavad kooli- ja tööpinge maha ning pärast mida saab uue hooga hakata kevadet ootama.

Jõulutervitustega,
Matleen

K.M.V. (Kohe maa valge)

Erik

Eeldades, et selle lehe ilmumise ajaks on kohe-kohe kätte jõudmas jõulud, tulekski kirjutada järjekordne looke jõuluimest, valgest kohevast lumest või siis sellest, kuidas eriti just sellel aastal peaksime meeles pidama oma lähedasi ja muid juhututtavaid, kuna oleme neist veelgi enam võõrandunud ja kaugeks jäänud. Kindlasti tuleks ka kinnitada ammugi pähekulunud fraasi: «Jõulud on andeksandmise ja armastuse aeg!». Ma siis üritan anda oma parima, et kõigile need ammugi teada-tuntud tõed veelgi enam kuhugi kahe kõrva vahele kinnistuksid.

Kui ma mõtlen sellele talvisele pühale, siis seondub mulle jõuludega kõige enam kindlasti meeletu söömine. Vanaemad on kokku küpsetanud piisavalt head ja paremat, et ära toita pool koduküla, et aga külla tulevad vaid lapsed ning lapselapsed, tuleb igäihel meist ära hävitada keskmiselt viie inimese söögiportsjonid, ja seda kõike alles esimese toidukäigu juures. See, mis järgneb, on kõigi jaoks erinev, kuid enamasti on tundemärkideks kõhuvalu, suutatus liikuda ning tahtmine süüa veelgi enam verivorsti ja hapukapsast. Ilmselt ei saa Selveri köök vastu vanaema omale ning Reaalkooli õpilasele, kellel pole aega süüa, kuna peab kodutööid üritama vähemalt natukenegi ära teha, on suuremat laadi sööming lausa uudne kogemus.

Sellele kõigele järgneb traditsiooniline tulede kustutamine, väiksemate sugulaste kokkukogumine ning kellegi või millegi salapärase ootamine. Hirm nooremate sugulaste nägudel, kui nad näevad punase nina ja valge habemega selli (kes enamasti meenutab rohkem murdva-

rast kui kingitoojat) on võrreldav meie kooli õpilaste omaga, kui neid vaheajal magades unes Reaali Vaim mööda tühje koridore taga ajab ja tegemata kontrolltöödega pillub. Pärast salvide lugemist (mis enamasti on netist välja prinditud ja pähe õpitud mõni minut enne taa-di saabumist) saabub aeg avada kinke. Enam kui kindel võib olla, et kinkide seas on ka vanaema kootud kindad, müts, villased sokid või sall. Kuna aga eelmisel aastal saadu oled juba ammugi kaotanud kuskile tundmatusse kohta, võtad uue vastu suurima heameelega.

Samas ei ole jõulude tähendus kindlasti mitte ainult liigsöömine ja kinkide saamine, vaid ka perekonnaga kokkusaamine ja nendega koos «kvaliteetaja» nautimine. «Kvaliteetaeg» on see just sellepärast, et tõenäoliselt on kõigil inimestel sugulasi, kes peale teist tassi glögi natuke liiga jutukaks ja avameelseks muutuvad ning seejuures ära ehmatavad sinu pruudi või peigmehe, kelle oled just perele näidata toonud, justkui oleks tegemist mingi iluasjaga. Siinkohal tuleks aga meelde tuletada klišeed «Armastame inimesi just nende vigade pärast» ja kõik andeks anda, kuna ega sugulasi ju siiski valida ei saa.

Kui aga kogu see trall läbi saab ja sa vana aastat viimasel ööl möödunud aastale tagasi mõtled ja vaatad, leiad sa sealt nii mõndagi, mida meenutada. Leiad hetki, mis on sind õnnelikuks teinud ning hetki, mis on sind kurvastanud. Inimesi, kes on sinu ellu lisandunud, ja inimesi, kes on sealt lahkunud. Mõni hetk enne uue aasta algust ja traditsiooniliste tuhandeid ja tuhandeid kroone maksvate ilutulestikuraketidega kogu nähtava taeva silmipimestavalt värviliseks tegemist, tunned sa aga, kuidas tähistaevas ja lumesadu, mida oled soovinud ja oodanud vähemalt aastast 1996, kuna Eestis ei saja kunagi lund siis kui vaja, sillutavad su südamesse ja hinge teed millelegi soojale. See lühike õnnepuhk, mille oled unustanud ja unustad ka nüüd terveks aastaks, aga annab sulle teada, et oled järjekordse aasta läbinud enam-vähem edukalt ning, et lõppude lõpuks kaalus kõik aasta jooksul toimunud hea selle halva ikkagi üle. See teadmine soojendab mingil veidral moel ka nende lugejate südameid, kes praegugi veel ei soovi või suuda mõista, millest ma siin kirjutan. Aga ärge heitke meelt, te tunded, kunagi saabub ka teie jaoks see hetk!

Loodan, et täna, 23. novembril maha sadanud lumi on maas endiselt ka detsembrikuus ning loodan, et selle puhta lumega alustate ka teie mõne aja pärast saabuvat jõulupüha ja uut aastat uute koerustükkidega, mis ka seda hiljem saabuvat suurt pahandust väärt on :)

And remember – *there is no place like home, and home is where your heart is!*

Sõna vs rusikas

Helen

Karl Aas on poiss, kes püüab tähelepanu oma metalse kohvriga. Kui kohver ise piisavalt tähelepanu ei püüa, siis teevad seda kohvri küljes olevad tabalukud. Kui ka sellest puudu jääb, siis kindlasti märgatakse kohvri küljes olevaid silte (mõned näited sellel õppeaastal kohvri küljel olnud loosungitest oleks «POMM!», «Ohtlikud jäätmed», «Ka poksija on väärtus», «Elagu Rosenberg!» jms). Vahepeal võis teda kooli peal ära tunda tema B.A. soengu järgi (seriaalset A-rühm), praegu on tal peas lihtsalt hari. Iga veidikese aja tagant tuleb kooli oma hobist tingituna ka sinis(t)e silma(de)ga. Kuid tegelikult on ta vägagi sõbralik ja rahumeelne koolilivend.

Räägi, kaua sa oled poksimisega tegelenud? Poksimisega olen tegelenud 7 aastat.

Miks sa hakkasid tegelema sellega üldse? No asi on selles, et isa pani mind maadlema ja siis ema ütles, et mis ma selle maadlemisega ikka jaman ja pani mind poksimisega. Ja sealt algaski minu poksimise karjäär.

Sulle meeldib see? Jah, meeldib küll. Mõnusalt maandab pingeid ja selline hea, mõnus, rahulik spordiala.

Mis siiani su suurim saavutus selles vallas? Ise ma pean suurimaks saavutuseks

Eesti meistri tiitlit ja seda, et ma olen käinud mitu korda välismaal võistlemas.

Aga mis on su suurim eesmärk, mida sa tahaksid saavutada poksis? Saavutada mingi medalikoha Euroopa meistrivõistlustel.

Mis kaalukategooriasse sa kuulud? Kuni 75-kiloste poksijate kategooriasse.

On sellel mingi nimi ka?

... keskaal, kui ma õigesti mäletan.

Ma tean, et sa luuletad ka, vaikselt sahtlisse või nii. Palju sa sellega tegeled?

Luuletamine... see on lihtsalt hobi korras, et kui tuleb mingi hea mõte või riim siis ma panen selle kirja. Ütleme nii, et isale tegin isadepäevaks ühe luuletuse. Enam-vähem oli.

Aga millega sa tegelikult tulevikus tahaksid tegeleda? Kelleks saada või mida õppima minna? Tegelikult ma tahaks saada.. tähendab, elukutse peaks olema seotud autodega. Aga täpsemalt..

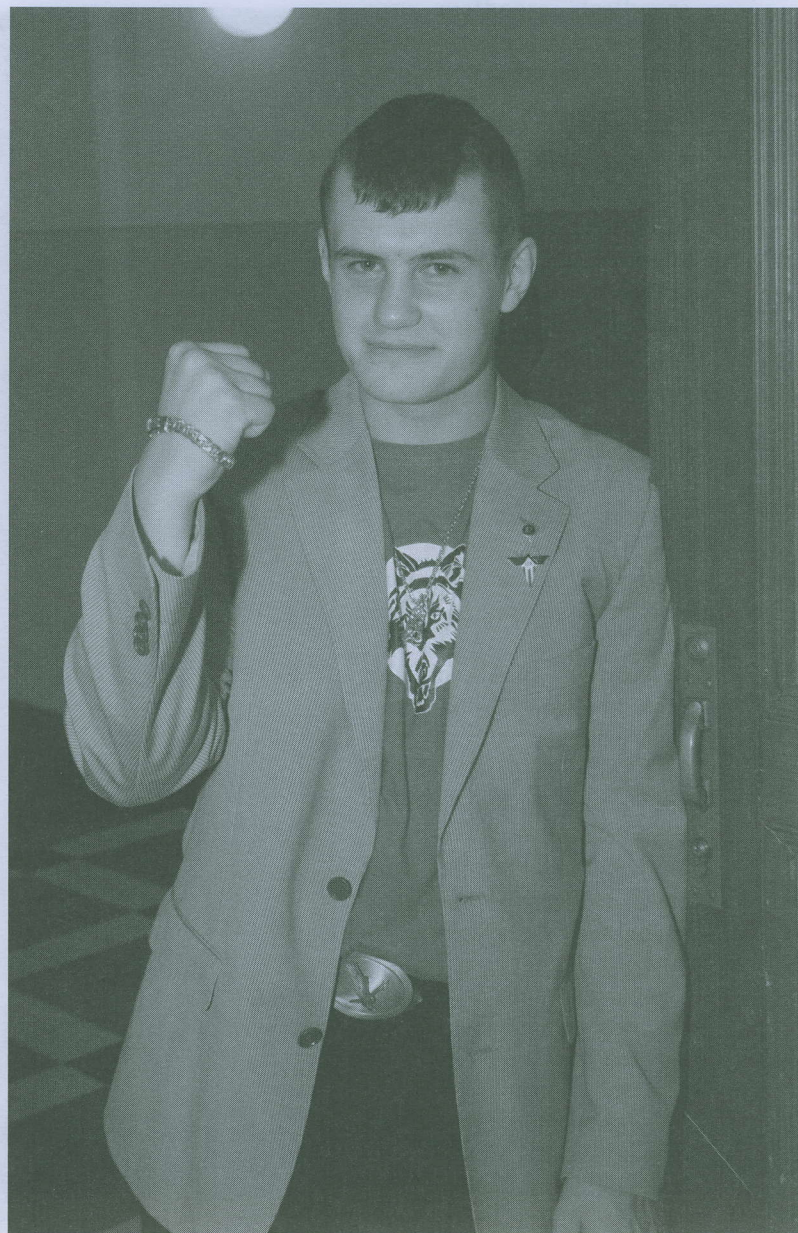
seda näitab aeg. Kas mingi müüja, kas mingi mehaanik või midagi sellist.

Mis on su lemmikauto üldse? Kindlasti Hummer!

Mis on auto juures üli-tähtis omadus, mis peaks kindlasti olema olema? Võimas mootor.

Mis on kõige lähedam asi, mis sa kunagi teinud oled? (paus)... kõige lähedam, see on jälle suhteline mõiste. Aga ... (paus)

...no ma tean, et sa osalesid näiteks Red Bulli lennupäeval. Oli see sinu jaoks lahe? Tegelikult seda

võibki jah.. mul ei tulnud lihtsalt meelde. Tänapäeva maailm on nii kiire, et asjad ununevad ära lihtsalt. Tulevad uued asjad peale ja vanad ununevad ära. Aga jah, Red Bulli lennupäev, seda võib nimetada küll üheks lähedamaks sündmuseks.

Kes on su lemmikõpetaja? Lemmikõpetaja on Aita Ottson.

Miks? Ta õpetab hästi. Ta tunneb oma eriala.

Aga lemmikõppeaine? Kindlasti... geograafia.

Miks? Sest see sai läbi. (naer)

Mis on su lemmiktsitaat?

Andmisrõõm on kõige suurem rõõm, eriti poksis.

Mis on su elus kõige suurem saavutus, mille üle sa oled uhke? Selle üle, et ma olen Reaalkoolis vastu pidanud.

Kas sa tahad midagi öelda veel oma kaasreaalikeatele? Emm.. rahvas, olge tervislike eluviisidega.

See on kõik? See on kõik.

Aitäh!

Ivan

Nii nagu on venelasi igal pool, nii jätkub ka see rubriik. Täname esimest rubriigikülalist on Monika 12A klassist. Ta tuli meie kooli 10. klassi Kuristiku Gümnaasiumist, mis asub Lasnamäel, kus Monika ka elab. Ta räägib meile, kuidas on võimalik Lasnamäel ellu jääda, miks koerad on paremad kassidest ning miks ei julgenud ta väiksena õues käia.

Oled sa Reaalkooliga rahul?

Jah, enam-vähem. Olen küll rahul.

Kui võrrelda Reaalkooli sinu vana kooliga, kumba paremaks pead?

Sa ei saa ju niimoodi küsida. Kui võrrelda mõnda konkreetset näitajat, siis saaks vastata. Kuid tegelikult meeldivad mulle mõlemad koolid, sest lõppude lõpuks inimene harjub kõigega.

Kas on siin koolis midagi sellist, mis on palju parem või halvem? Muidugi on.

Näiteks? (mõtleb kaua) nooo... raske on niimoodi öelda. (intervjuu katkeb Monika telefonikõne tõttu. Paari minuti pärast jätkub.)

Jaroslavi lemmikõpetaja oli Villu Raja, kas sinul on ka keegi lemmik? Jah, on küll. See on Kristi Koit.

Miks? Ta suhtub minusse kui normaalsesse inimesesse (naerab). Ta meeldib mulle isegi mitte nii väga õpetajana vaid just Kristina – nii noor ja hullult energiline.

Oled sa nõus väitega, et Reaalkool on ilusate ja tarkade poiste kool? Noo (teeb kahtleva näo), ilus ja tark ühes? Ei, tegelikult meil on palju ilusaid ja tarku poisse, kuid eriti palju on ilusaid.

Kaldume nüüd koolielust eemale. Kas sult ei ole keegi Lasnamäel tulnud raha küsima? Kusjuures mitte kunagi. Kõik kogu aeg räägivad, et oi, Las-

Запредельная жизнь

namäe – seal on nii hirmus. Mitte midagi sellist. Tuleb vaid teada kohti, kus tohib käia, kus mitte. Vabalt võib saada ka kuskil Viimsis nurga taga peksa. Asi on võib-olla ka selles, et elan Lasnamäe alguses linnale lähedal, ning sellest, mis seal Taga-Lasnamäel toimub, pole mul õrna aimugi.

Mis rahvusest sõpru sul on rohkem? Eestlasi kindlalt. Venelastest ainult need, kes eesti koolides käivad. Tegelikult tuleb välja nii, et ma venelastega peaaegu üldse ei suhtle.

Kas eestlaste ja venelaste käitumises on mingit vahet?

Jah, on küll. Võib öelda, et venelastega tunnen end palju vabamalt, kuid see ei tähenda ilmtingimata, et nad paremad on. Eestlased on oma loomult lihtsalt natuke kinnisemad.

Kas sul kodus lemmikloomi on? Mul on neid tervelt kaks: koer ja kass. Kusjuures armastan rohkem koeri. Kasse armastan ka, kuid koer on ikka inimese sõber ning temast on vähemalt kasu ka. Kassid on aga justkui diivanikaunistused.

Raudselt on sul pehmeid mängukoeri ka kodus.

Jah, kaks tükki on voodis, kolmas vedeleb kuskil. Ma olen üldse pehmete mänguasjade armastaja.

Milline sa väiksena olid?

Lapsepõlves olin ma väike, häbelik ning kartlik. Mind oli võimatu õue tirida. Kui teisi lapsi oli võimatu õuest tuppa saada, siis minuga oli vastupidi. Ma lihtsalt kartsin välja minna. Kuid see ei tähendanud, et ma lugesin või õppisin. Ma lihtsalt istusin kodus ja ei käinud väl-

BOJ 2

jas. Mulle oli väga raske uute inimestega tutvumine. Aga see oli minevikus.

Loodame, et see jääbki minevikku. Sind ma aga tänan. Pole tänu väärt.

Selle numbri teine katsealune on Helena, ka 12A klassist. Ta on õppinud algklassides vene koolis (kuigi tema klassis õpetati kõiki aineid peale matemaatika ja vene keele eesti keeles), kuid Reaalkooli tuli 7. klassi Laagna Gümnaasiumist. Kogu lapsepõlve käis ta korv-

pallitrennis, mille eelmine aasta lõpetas. Meile räägib, miks ta Lasnamäel kunagi huligaane ei kohanud, miks tal vene koolis lõbus polnud ning oma veiderast lapsepõlvemänguasjast.

Kas sulle Reaalkoolis meeldib ning kas see on võrreldatav su eelmise kooliga? No üldiselt meeldib ikka. Laagnas käisin ma ainult ühe aasta ning seal oli mul kaks klassivenda, keda mul ei õnnestunudki näha. Nii et mis seal ikka võrrelda.

Kui sa peaksid kellelegi soo-

vitama või reklaamima Reaalkooli, mida sa ennekõike rõhutaksid? Rõhutaksin omalaadseid traditsioone ning pidusid, mida teistes koolides pole. Näitaksin sõrmust võibolla. Ning minu arust ei seostu Reaalkool üldse pingsa õpimisega. Mina näiteks käin koolis niisama ning võrreldes põhikooliga pole hinded oluliselt muutunud.

Kas sa said Reaalkoolis kellegagi väga lähedaseks või tuttavaks? No ikka. Monikaga sain tuttavaks näiteks (naerab). Kui ta 10. klassis 1. septembril klassi astus, siis oli tal väga kuri nägu peas. Jaroslavil oli ka muideks.

Oled sa nõus väitega, et Tallinna Reaalkool on ilusate ja tarkade poiste kool? Ei noh, ilusaid kutte on küll, aga ma ei tea, kuivõrd nad targad on.

Kas trennis käimine segas sinu puhul õppimist? Ei seganud üldse. Ma pigem läksin sinna oma emotsioone välja elama ning närve puhkama. Selleks on füüsiline pingutus kõige parem vahend. Kui ma korvpalliga hüvasti jätsin, istusin kuu aega masenduses ning ei suutnud millelegi mõelda. Praegu tahaks küll tegelikult kuskil mängida, näiteks reedel kooli võimlas, kuid kahjuks sinna mind ei lasta, sest seal mängivad ainult poisid.

Miks sa pooleli jätsid?

(näitab vigast sõrme) Ma suutsin ühte ja sama sõrme ühest ja samast kohast 3 korda vigastada. Nüüd ta ei liigu korralikult ka. Et siis tervislik põhjus.

Kas sul Lasnamäel elamise hetkel oli probleeme huligaanidega? Ei olnud probleeme. Lihtsalt tol hetkel õppisid kõik huligaanid minuga ühes klassis. Võisin tunda end kindlalt. (samamoodi katkeb intervjuu mõneks sekundiks telefonikõne tõttu)

Olid väiksena lõbus tüdruk?

Kust mina neid ammuseid aega veel mäletama peaks. No

kindlasti olin tore, lõbus. Ning väljas käia ei kartnud.

Õppisid esimesest viienda klassini vene koolis. On vene ja eesti koolil suur vahe? No ma ei tea. Vene koolis olin algklassides, see on siiski teine aeg. Mind kiusas seal tüdruk, kes oli minust lühemat kasvu. Ta surus mind nurka ning peksis. Pole just parim mälestus.

Mis rahvusest sõpru on sul rohkem? Ma pakuks, et pooleks. Ning venelastest on palju neid, kes õpivad eesti koolides. **Mis on kahe rahvuse vahe sinu meelest?** Noh, eestlased on sellised kinnisemad ja tagasihoidlikumad, nagu kõik räägivad. Venelased kargavad kohe peale ning võivadki rääkima jääda.

Oli sul lapsepõlves mõni lemmikmänguasi? (mõtleb) Ma tõesti ei tea, kuidas seda asja nimetada. See oli nagu nukk, mis oli täidetud mingite kivikeste või liivaga. Tal olid ime-likud käed ja jalad, mida sai erinevalt kruttida. Seda mänguasja sai laua külge panna nii nagu hing soovis. Ning küll ma proovisin ühtpidi, siis teistpidi. Igatahes tegevust jätkus sellega. Pärast ma rebisin tal mütsi peast. Ta muutus kiilakaks ja ma viskasin selle minema.

Kas sul koduloomi on? Jah, mul on kass. Tegelikult väiksenema ma kartsin loomi, kuid siis mu vend vahetas kassi koera vastu ning oma kassi andis meile. Algul ma väga kartsin teda. Nüüdseks olen temaga harjunud.

Kastahaksid kuhugi teise kohta elama minna? Ühel hetkel mõtlen, et tahaks ära minna, siis mõtlen ümber, siis tekib jälle soov elukohta vahetada. Tegelikult mulle väga pikki plaane teha ei meeldigi nii et ma ei tea, mis tulevik selles suhtes toob.

Soovin siis sulle leida parim elupaik ning täna intervjuu eest. Palun, palun.

	Ligipääsetavus koolile	LCD-telerid*	Iluvidinad	Koolikord	Sööklakord	Koolimaja	Erilised trad
Reaal	Kuna kool asutati puhtjuhuslikult Tallinna kesklinna, on koolis käimine enam kui mu-gav.	TR juhuslik külastaja võib kooli segi ajada Euronicsi kau-plusega.	Kujud kooli peal, 4. korruse maalid.	Püsinud muutu-matuna aastast 1881.	Söök on hea, juhul, kui sa soõma jõuad. Lindi-süsteem. Söögivahe-tund on 30 min.	Koolimaja on uhke nii seest kui väljast. Samas arusaama-tuks jääb, mis kultuurihoone see on, kust väikesed lapsed karja kaupa välja jooksevad.	Hirmus palju. neid ei maini Realist teab n
TIK	Ülihea. Ka lumetormiga ei ole puudu-miseks mitte mingisugust põhjust	Terve kooli peal on kolm tükki.	Kidurad ja vähem kidurad taimed ning kunstitööd seintel. Ning otseloomulikult meie k a l l i s spordihoone – see kõikse suu-rem iluvidin.	Igal gümnaasistil eksisteerib kas või väike raas südametunnistust ja kainet mõistust, et mitte muutuda patoloogiliseks puudujaks.	«Gümnaasium sööb kell 12:00!» See tähendab, et KUI põhikool on mingi ime läbi suut-nud enda söögikorra raames sööklasse lae-kuda, siis VÕIB-OLLA lubatakse ka gümnaasis-tid lõunatama. Toidud on keskpärased ning ruumi on minimaalselt.	Ajalooliselt vana, kuid hästi restau-reeritud, remon-ditud ja tänapäeva vajadustele kohan-datud.	Iga-aastane gümnaasiumi õppesüsteemi muutmine.
21	Autoga ning bussiga saab väga hästi ligi. Koolibuss pea-tub otse kooli-maja vastas	Nende olemasolu ei ole õpilased teadlikud	Kooli keskel on aatrium, mis meenutab botaanikaeda. Palju taimi ning voolav vesi.	Midagi erilist ei ole. Mõned karmid õpetajad on, keda natuke kardetakse	Igal klassil oma laud. Puhvetist toitu ostes pole ruumi, kus seda ära süüa. Toidud ei ole head, need on tihti külmad ja saavad otsa. Söömiseks ei ole eriti aega. Söögivahetund on 15 min.	Modernne, kuid hubane. On nii uut, kui ka vana	Jaanuari 1. ko on kunstinäda mingi riik ning riituvustateks toitute jms. k keele ja reaala kus võib suval esitatud küsin vastamise eest saada.
Lütseum	Muidu on kõik OK, kuid autoga on keeruline ligi pääseda, kuna Hariduse tänav on ühesuuna-line	Koridorides puuduvad.	Mõlemas kooli-majas on seintel reproduktioo-nid kuulsate kunstnike pari-matest töödest. Lisaks on veel mõned skulp-tuurid.	Kord on karm. Puudumistõendit nõutakse isegi üksikust tunnist puudumise eest. TPL-i õpilase riie-tus on igapäevaselt klassikaliselt elegantne, sinised teksased pole lubatud	Toidu kvaliteet on suur miinus, toidu seest on leitud ka juuksekarvu. Toit-otse-laulal süsteem. Söögivahe-tund on 15 min pikk. Paljud võtavad oma toidu kaasa. Puhvetist ostes läheb toidu ära söömiseks kiireks.	Väike kool, kus õpib 800 õpilast. Õppetöö toimub kahes majas. Koolimajad on ehitatud funktsionalismi stiilis ning on hubased. Nii mõneski klassis on diivan.	Igal kooliaasta koolilist testi. kunstist seir reproduce kohta kevadel toimu teemad on tav mütoloogial p Jõulukuu viim päevadel on j Tulu annetata Lastekodule.
GAG	Asub Balti jaama lähedal, tänu sellele hea tulla rongi õi troliga. Autoga ei ole aga kesklinnas hea liigelda.	Pole. Selle asemel on II korrusel seinale «Teadete tahvel» projitseeritud.	Purskkaev, maalid. Gustav Adolphi bust. Söök-las tihti peale andeka õpilase isikunäitus. Hoo-vis skulptuur «Ingel»	Riietumise kohta rangeid reegleid pole. Jälgitakse õpilaste kooliskäimist ja puudumisi.	Söögivahetund 1h. Toimub vahetustega. Eriklassidel on söögivahetunnid eri aegadel. Kandikute süsteem. Toit normaalne. Võib osta päeva praadi. Makstakse spetsiaalse kiipkaardiga.	Vanaaegne ja ajalooline, hubane ning mitte väga suur. Hiljuti remonditud.	Igal aastal toim konkurss. Kev grandioossne

*LCD-telerid on vaieldamatult iga kooli kõige olulisem osa

Siin kohal	Rebaste retsimine	Kooli armastuim õpetaja	Kooli pindala	Õpilaste välimus	Nais- ja meesõpetajate arv	Internetikeskonnad
Siin kohal, kuna iga õpilase isegi.	Kunstiajaloo ja kirjanduse tunni ristsugutis. KÕIK oli ära keelatud, igavusest võis iseendal veene nüsima hakata. (sellele küsimusele vastanud isik ei ole vist asjadega kursis - toimetus)	Kindlasti keemia õpetaja Andrus Kangro. Vähemalt selle põhjal, kui palju temast räägitakse, võiks seda küll arvata.	Kooli pindala ja ruumala on omavahel pöördarvud.	On selliseid, keda võib lausa Šoti klubi liikmeteks pidada oma snoobliku välimuse tõttu. Teine äärmus on jälle lahedad jalgpallurid oma «stiiliga». Üldpilt on silmale hea vaadata.	Võiks öelda, et võrdsest.	Reaalkool teeb silmad ette suuremale osale koolidele kuna meie internetikeskonnad on heas töökorras ja õpilased on need hästi omaks võtnud. Näiteks ilmajaam, Moodle ja Ekool.
gümnaasiumi	Vaatamata juhtkonna karistustele ei kooritud mitte ühtegi rebast alasti ega valatud majoneesiga üle. Vastupidi, juhtkonnal nühti hambaharjadega jalanõud läikima.	Igal lennul on omad lemmikud. Harilikult jäävad kõigi kõige suuremad lemmikud õpetajatepäeval kõige armutuma jäljendamise ohvriteks.	Pidevas kõikumises, sõltuvalt suhetest Tallinna Linnavalitsusega.	99% I-IV klassidest kannab briti riigilipu värvides koolivormi. Alates viiendast klassist langeb koolivormi populaarsus kolinaga. Põhikool on omaette karvaste ja suleliste ooper. Gümnaasium käib riides lihtsalt ja viisakalt.	Naisõpetajaid tunduvalt enam kui meesõpetajaid. Samas on gümnaasiumis õpetajate sooline koosseis suhteliselt võrdne. Algkool peab lepima üksluisema kontingendiga.	Tikõpe - internetikeskkond õppematerjalide ülesriputamiseks, kodutööde esitamiseks ja interaktiivseks suhtlemiseks klassijuhendajatega.
linnavalitsusele. Stiiliks on selle kultuurinäidendite, üldu. Inglise nete päevad, sel hetkel usele õigesti auhinda	Kestis 3 päeva. Selle aja jooksul läbiti takisturadu, söödi igasuguseid põnevaid asju, käidi linna peal lallamas ning viidi läbi erinevaid tseremooniaid.	Arvutiõpetaja Siim. Muhe ning abivalmis mees, kes kooli peal tervitab õpilasi ning on üldse tore ja sõbralik	Keegi ei tea.	Täiesti keskpärased. Põhikoolis on emosiid ja tibisid.	9 meesõpetajat, kokku on 84 õpetajat. Keskmiselt siis 8,3 naist ühe mehe kohta.	Koolil on oma blogi. www.21kool.blogspot.com Samuti on kaks internetikeskkonda (umbes nagu moodle meil)
on 3 ülesõigisel on el olevate Talvel ja vate testide aliselt shinevad. astel kooliulukohvik. se Tallinna	Retsimine toimub ühel päeval kooli staadionil. Reegel on, et keegi ei tohi viga saada ja kogu tegevus peab jääma inimlikuks. Muu oleneb juba 12. klassist	Ajaloo õpetaja Karin Lippus. Naljakad tunnid ning ta ei suru ennast peale nendele, kes ajaloost ei huvitu.	Täpselt ei tea. Koolil on 2 maja ja väike staadion. Gümnaasiumi koolimajal on 4 korrust.	Boheemlasliku välimusega inimesed.	Enamik meesõpetajad on prantsuse keele õpetajad, rohkem polegi eriti.	Puuduvad. Mõnes klassis on olemas wifi. EKOOLI EI OLE.
sub moedel on Kevadball.	Väga hull. Igal päeval oli oma riietumisteema. Sellest mitte osavõtmine tõi kaasa karistuse. Reedel pidid rebased läbi erinevad proovile paneku ruumid.	Ajaloo Inna Grauziniene. Ta on tore ja heasüdamlik õpetaja, kes õpilased oma tunnis kuulama paneb.	Kooli territoorium on väike (õpilaste arvu kohta). On Suur maja, see on ühendatud Väikese majaga, nende vahel on sisterhood.	Enamasti hoolitsetud, välimusele pannakse rõhku. On ka, emosiid, stiilivendadid, megabeibesid ning «karma» tüüp, kuid vähe.	Meesõpetajaid on ainult kümne kandis.	Veebilehekülgi on ainate kaupa. Mitmel õpetajal on omad internetileheküljed, kuhu pannakse üles õppematerjal. Olemas on ka Orkuti community.

Vello Sillam – kooli- vend, fotograaf ja heategija

Kui öeldakse, et heal lapsel on mitu nime, siis võib sama öelda ka inimese kohta.

Võib-olla mäletate veel kooli sünnipäeva aktust. Lisaks direktori kõnele, kiitustele ja tordisöömisele anti välja ka selleaastane Vello Sillami fondi stipendium. Fondi eesmärgiks on toetada vähekindlustatud hea õppeedukusega Tallinna Reaalkooli õpilasi.

Kuid kust tuli fondi loomise idee? Vello Sillam on ise õppinud Aaspere valla algkoolis ja hiljem Reaalkoolis. Saatuse tahtel lõpetas ta 60.

lennu asemel 61. Reaalkoolist on tal väga palju häid mälestusi ja usumatuid lugusid. Kuid miks ikkagi fond? Olles ise lastekodulaps, teab Vello, mida tähendab töötegmine kooli kõrvalt. Ometi oskas ta juba kooli ajal ennast fotograafiaga tegeledes elatada ja katta õpinguteks vajaminevad kulutused. Huvitava elukäiguga mees on pääsenud Siberist, olnud mõisaomanik ja palju muudki. Just Aaspere mõisa müügist saadud rahaga loodi 26. jaanuar 2005 eelnimetatud fond. Reaalkool on Vellot väga palju aidanud ja ta leidis, et nüüd on aeg natuke tagasi anda.

Tee PÖFFile

Carolín

Algamas on 12. Pimedate Ööde Filmi Festival. Sattudes Eesti Päevalehe ja Postimehe artiklitele, näeme igast küljest meie poole sadamas kiidusõnu selleaastase PÖFFi kohta. Kord öeldakse, et parimad filmid, parim programm, andekaimate poolt tehtud filmid, kuid kui paljud tõesti käivad neid vaatamas? Jah, vaatajate arv tõesti on suur, kuid kui suur osa Eesti rahvast siiski ütleb ära Coca-Cola Plazas näidatavatest Hollywoodi filmidest ning CCP maja mugavustest (ka seal näidatakse paari filmi, kuid see on ka kõik)? Kui paljud neist on nõus istuma vanas, luitunud ning oma aja ära elanud Kosmoses? Vastus – mitte eriti paljud. Enamik, kes ikkagi käivad, on teatud vaatajate

grupp, kes ostab mitu piletit korraga. Pean isegi tõdema, et minu jaoks on see esmakordne kogemus minna PÖFFile, ja ka minu perele.

Minu esmakordne kogemus filmifestivaliga oli mõned aastad tagasi, kui käisin veel põhikoolis õpetaja Marika Tendermanni klassis. Tema algatusel sai käidud noortefilmifestivalil, mille filme tookord näidati Nukuteatris. Filmi nime enam kahjuks ei mäleta ning siiski on ebatäpselt mees, kuid mäletan, et tegevus käis noorte poiste ümber, kes tahtsid minna talvisele suusareisile Slovakkiasse, kuid selleks pidid nad ise raha teenima. Ei ole enam selleski kindel, kuid filmi lõpuks tõusis terve saalitäis 14-aastaseid lapsi püsti, kes plaksutasid minuteid, peas vaimustunud näod. Kui aga saali astus sisse üks peategelasi, kes oli spetsiaalselt kohale kutsutud, ei olnud vaimustusel piire. Too hetk

on vaimusilmas olnud aastaid ja iga kord just siis, kui tulemas on järjekordne PÖFF, kuid kordagi pole ma sinna veel jõudnud.

Põhjus üsna lihtne – ma ei suuda vaadata nõ väärtfilme. Usun, et ei ole ainuke, kes on langenud Hollywoodi filmide lõksu. Minu jaoks on väärtfilmid brutalsed, mis toovad reaalsuse liiga äkiliselt meieni. Võib-olla on asi olnud ka nooruses, võib-olla milleski muus.

See aasta aga võtsin ennast kokku ning saigi paari klassiõega seistud Viru keskuse PÖFFi leti juures, ostes pileteid «Just Filmi» filmile. Meie valitud filmi teemaks on lapssõdurid Sierra Leone konfliktis, ning olin sügavalt üllatunud, kui leidsin sellise teema noortefilmifestivali programmist. Olgem ausad, enamuse, mis näidatakse noortefilmifestivali programmides, on lihtsalt noorteprobleemid.

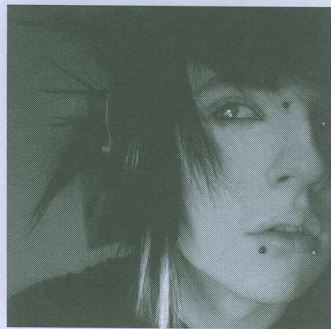
Meid võttis letis vastu kolmekümnendates naisterahvas, kellel oli mahakuluv roosa juuksevärv ning kirevad ehted. Ta oli väga asjalik ning sama asjalikult valis ta meile ka kohad, lisades: «Ma panen samad kohad teile, kus ma ise istuksin.» 20 minuti pärast letist eemaldudes mõtlesin: «Noh, tehtud ta ongi.» Ka praegugi veel, vaadates üle oma valitud filmi trailerit, mõtlen, kas see oli hea idee? Kas ma suudan selle filmi lõpuni vaadata? Loodan järgmine neljapäev murda enda Hollywoodi filmi klubi staatuse ning saada osa PÖFFi fännide kultusest. Samuti loodan, et ka teised minu sarnased reaalkad annavad järgmistel aastatel PÖFFile võimaluse ennast näidata ning tulevikus kasvab PÖFFi kultus veelgi, murdes maha mõttetud sisuga ameerika filmide rajatud müüri.

Mustade inimeste välimääraja

Eva-Merike

Ühel päeval mõni nädal tagasi istusin masööklas. Mitte et selles midagi iseäralikku oleks. Imelik oli hoopis see, et tavalise kandikutega piki pead saamise eest põiklemise asemel tuli hoopis keegi ja kükitas mu kõrvale ja ütles, et oleks päris lahe kui ma midagi kirjutaks emode ja veel jumal teab kelle kohta, no ise tead, eks. Ja siin siis ongi see üllitis. Lugege ja õppige selgeks, segaduste vältimiseks.

Emo, käänatakse emo, emo, emo(t)

Välimus: Must. Kannab kitsaid riideid. Triibud, täpid, ruudud ja muud mustrid. Pisut erksamaid värve siin ja seal. Jalanõudest kannavad ketse, slippe, skeite. Lisaks palju musta meiki näos. Lisaks kõigele on palju juukseid näo ees, nn. emotukk (kuidas kõik teavad, mis see on?). Muidugi on see vaid stereotüüp, nad võivad sellest väga palju erineda, kuid mingi ülevaate see annab.

Välimuse ja muusikamaitse järgi saab neid liigitada kolmeks: wannabed, scenesterid ja emo kid'id.

Wannabe on see, kes ei tea antud asjast mitte midagi, kuulab Tokio Hoteli, Bedwettersit jms bände, mida keskmine inimene liigitab emoks. Kui temalt küsida, kes ta on, vastaks ta rõõmsalt «Ma ei ole emo.» Scenester on see, kes kuulab enamasti fashioncore'i, käib riietustrendidega kaasas, kuigi omal moel, ning teab, millega ta seotud on. Emo kid on kõige teadlikum sellest, mida kuulab, teda ei ole võimalik otseselt liigitada kuhugi välimuse alusel, kuna teab, et välimus ei ole see, mis loeb.

Iseloom: Nutune, lõikuv? Lõpetage ära, unustage kõik stereotüübid, see on lihtsalt mingi kummaline leiutus, millega kedagi seostatakse. Tegelikult võivad nad olla ükskõik millise iseloomuga ning nähtavasti naeravad

nad palju rohkem kui nutavad. Kõik inimesed on ju aeg-ajalt kurvad. Kuid stiili enda iseloom on küll pisut melanhoolne ja ka veidi enda suhtes destrukttiivne.

Muusika: Tokio Hotel? Ei. Bedwetters? Ei! My Chemical Romance? Samuti mitte. Mingit osa sellest muusikast kuulates tundub nagu oleks keegi inkvisitsioonikohtu piinapingis, saadetuna sellest, mis kitarridelt ja trummidelt vähegi on võimalik välja pigistada. Teist osa kuulates tuleb tunne, et see, kes laulab on kõigi poolt maha jäetud ja kogu maailma mure ja häda on tema õlgadel. Taust on ka märksa melodilisem, kui eelpoolmainitud.

Stiilidest kuuluvad emo alla: post-hardcore, indie emo (nüüdseks välja surnud), screamo, metal-

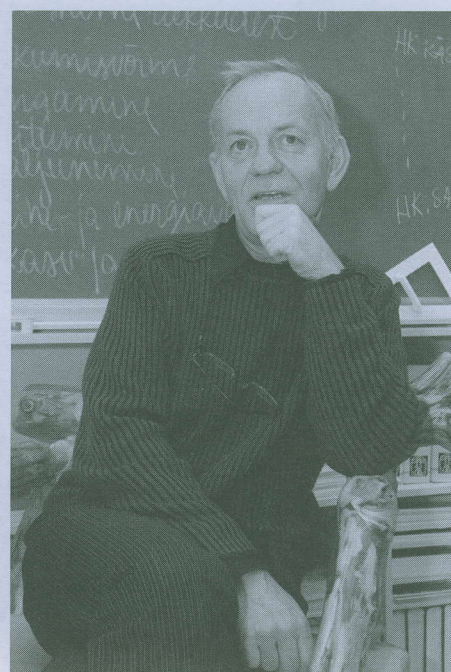
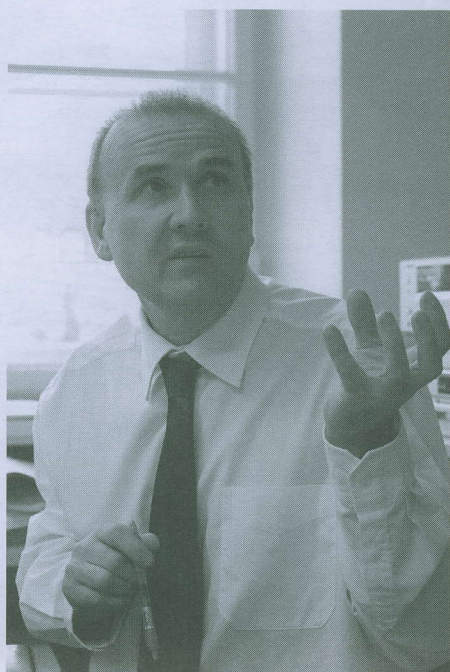
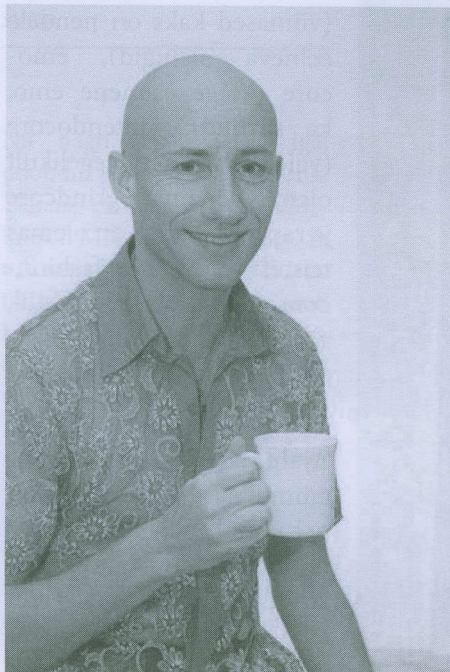
core, mathcore, deathcore (viimased kaks on nende eelneva alaliigid), emo-core (kõige esimene emo, ka surnud), nintendocore (vaideldakse, kas on tegelikult olemas või mitte), grindcore ja rapcore. Lisaks on olemas teistest veidi erinev fashion-core, mis ei ole eraldi stiil, vaid millega nimetatakse neid bände, mida kuulavad scenesterid.

Ajalugu: Kunagi ammu-ammu, aastal 1985. tuli kahel punk-maailmas üsna populaarsel tüübil, McKayel ja Picciotol, isu midagi uut teha. Nii sündiski kaks bändi: Embraced ja Rites Of Spring, milledega pandi alus emostiilile, mis on hardcore pungi järeltulija.

Pärisemo suri 1994, kui läks laiali Hoover. Praegusel hetkel on emo kolmas laine, mis algas Jimmy Eat Worldi albumi Bleed American ilmumise ja projekti Dashboard Confessional alustamisega.

Tutvumiseks kuula: Rites Of Spring ja Embraced, kui algatajad, Circle Takes The Square, kui üks vähe-seid kolmanda laine bände, milles on natuke alles originaalset emo. Kui tahad kuulda midagi karmi, siis Job For A Cowboy, Caliban ja The Chariot; kuid kui hullu lärmi ei kannata, siis Funeral For A Friend, Jimmy Eat World või From First To Last on parajad. Kuid kui on tahtmine kuulda midagi kummalist, siis Dungeon Elite [**], Anal Cunt (eriti album 5643 Song EP, millel ongi 5643 lugu.). Eestis on emobänd näiteks NMR või Still Haunts Me.

Järgmises lehes järgmised stiilid

Seekordne Tähtede sõda toimus meie kooli kolme armastatud bioloogiaõpetaja vahel: Andres Raa, Gunnar Polma ja Erkki Otsman. Küsimused olid omamoodi pähklikud, seega tuli üsnagi huvitavaid vastuseid.

1. Kui kaua kestis 100-aastane sõda?
2. Missugune hobune näeb taha sama hästi kui ette?
3. Mitu jalga on sajajalgtsel?
4. Mida teeb kurg, kui ta seisab ühel jalal?
5. Milline loom Punases meres on krokodillidega tõsise «sõja» maha pidanud ja võitjana väljunud?
6. Mitu kilomeetrit on Türgi pealinnast Ankarasse?
7. Mitme protsendi võrra erineb inimese genoomi mittekorduva DNA nukleotiidide järjestus giboni omast?
8. Miks kass kõnnib üle tee?

Erkki Otsman

1. 100 aastat
2. Pime hobune
3. Kindlalt paaris arv, 30-80
4. Puhkab
5. Ei tea
6. 0 km
7. 2%
8. Demonstreerib

Punkte: 4

Õiged vastused:

1. 116 aastat 2. Pime hobune, ka Trooja hobune on pime 3. 62 jalga (on ka 176 jalaga liike) 4. Hoiab teist jalga üleval, puhkab teist jalga 5. Delfinid 6. 0 km, Ankara ongi pealinn 7. 5,1% 8. Variante on mitu: tahab saada teisele poole teed või tee alt ei saa. Kuid samas sobib ka vastus, et ta peab kõndima üle tee, sest lennata ei oska.

Gunnar Polma

1. 98 aastat
2. Merihobune
3. 45
4. Plagistab nokka
5. Kašelott
6. 0 km
7. 1,2%
8. Ei oska lennata

Punkte: 2

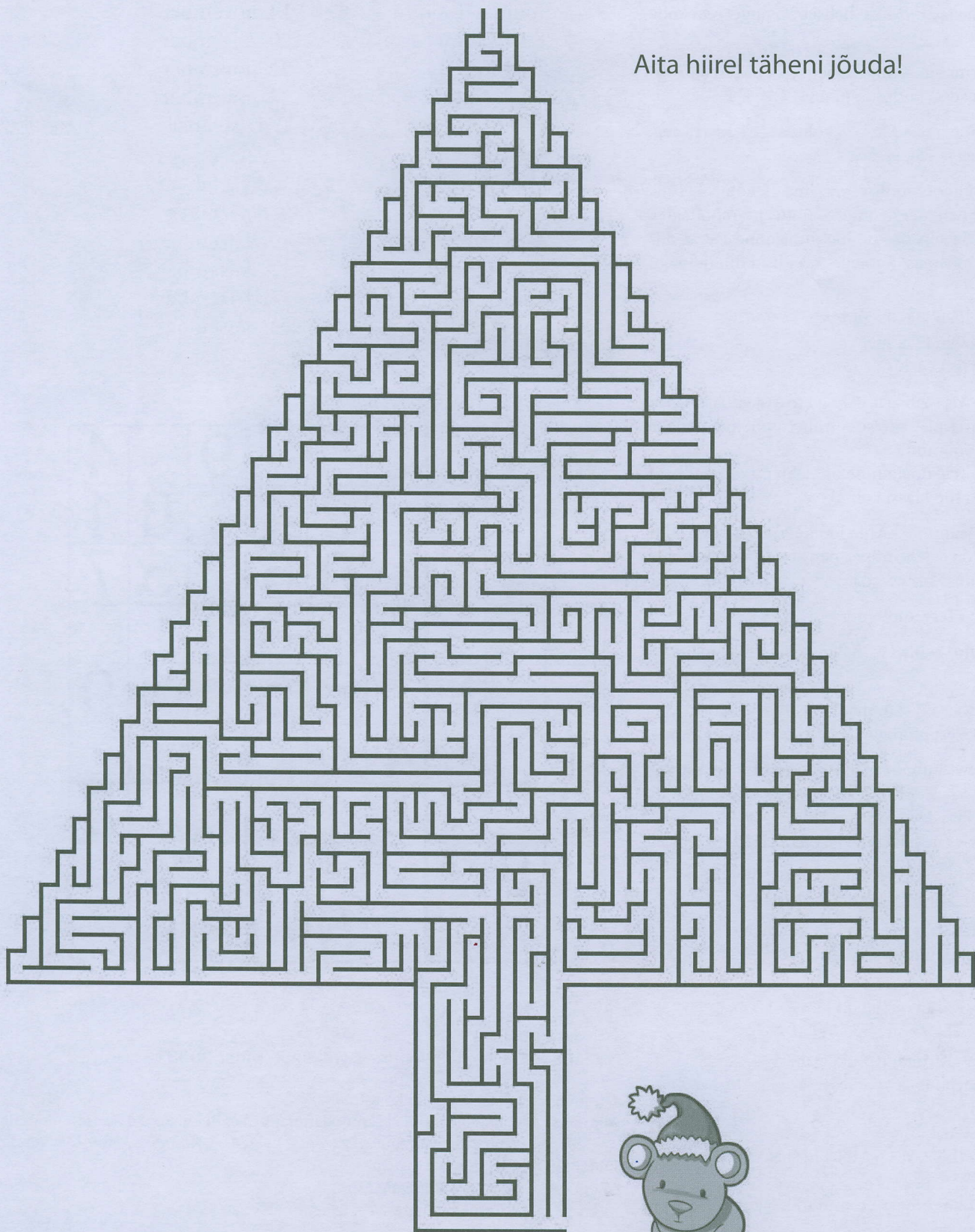
Andres Raa

1. 100 aastat
2. Trooja hobune
3. Alla 1000
4. Mediteerib
5. Ei tea
6. 0 km
7. 3%
8. Käib kogu aeg omapead

Punkte: 2

Aita hiirel täheni jõuda!

Õpetajate ütlused

Järvela:

«S**u pihku, prill!»

«Kalder, ära topi talle keelt kõrva!»

«Tere hommikust, tobutrillad, ma olen teid igat-senud.»

«Mis heliseb? Miks heliseb? Pange see kohe kinni!»

Tendermann: «Mida vähem sa õpid, seda rohkem pead sa kodus õppima.»

Mart Kuurme: «Meil on kolm aega – Reaali aeg, Elisa aeg ja päikeseaeg.»

Tairi homoerootilise vaasimaali kohta: «Tundub, et neil meesteõhtutel juhtus nii mõndagi»

Tairi: «Ja siin näeme me jumalanna Herat dildoga tantsimas. Ka neile meeldisid dildod nagu teile.»

Tairi näitab klassile tööd.

Eerik: «Oh, fuck me!»

Tairi: «You wish!»

Mals: «Ma saan aru, et kogu teie olemus jookseb praegu trepist alla söögivahetundi, aga oodake veel mõni minut.»

Mals: «Teie õpetamine on nagu pissimine vastu tuult.» (10b klassi kohta)

Silvia Mumma: «Ärge lootkegi, et te must lahti saate. Ma ei lähe niipea pensionile. Kui te tahate siiski must lahti saada, vahetage kooli!»

Polma: «Tere, diploidne!»

Reimann: «Ma ei taha teid oma matustel näha!»

Helen Kaasik: «Lõpmatuses ei saa lahutada lõpmatust, sest lõpmatus on lõpmatuses suurem»

Matthew Talboo: «How is monster in estonian?»

vastus klassist: «Ameeriklane»

Matthew (irooniaga): «HA..HA..HA»

Heli Ahuna: «Kord saadab jumal Messias»

Klassist: «Kord saadab jumal smsi»

Ahuna: «Miks teil nii palju puudujaid on?»

Klass: «8. tund»

Ahuna: «Kes on köster?»

Eerik: «Kas ta on nagu Polma?»

Ahuna: «Ei, ta on nagu Veiko.»

Ahuna: «Kirjutage mida iganes»

Eerik kirjutab ja veerib samal ajal: «M-i-d-a-i-g-a-n-e-s.»

(Ahuna itsitab)

Eerik: «JESS! MA SAIN TEID NAERMA.»

Eerik, olles hinganud minuti kilekotti: «Mul sai õhk otsa.»

Otsman: «Oota, natu, natu...»

Villu hilinejale: «Tund algab 40.»

Freed: «Ma arvasin, et bioloogia on.»

Reaali Poiss õnnitleb:

Aita Ottson	1. november
Ene Saar	12. november
Toomas Toomra	14. november
Tairi Tamme-Amjärv	20. november
Piret Karu	22. november
Anu Möttus	28. november
Erkki Otsman	1. detsember
Reet Libe	2. detsember
Mai Gross	3. detsember
Andrus Kangro	9. detsember
Anu Ermann	10. detsember
Mart Kuurme	11. detsember
Kai Anier	15. detsember
Kaie Saar	23. detsember

7	1		5			9		4
				2	4		8	1
	4			9	6		5	7
					8	2		
					5			9
1			4					
2			8					3
	8	7					4	
	3			5		8	6	

Reaali Poiss

Tallinna Reaalkooli ajaleht nr 1 (74) september 2008

peatöimetaja	Matleen Makko 12c
toimetuse	Erik Mölder 12c, Laura Limperk 12c, Helen Eero 12c, Hanna-Marleen Penno 12c, Ivan Špol 12c, Merili Luuk 10c, Kati Pino, Anne-Liis Volmer 11b
küljendus	Agnes Ratas 12a
fotograaf	Andres Raudjalg 12a
aitäh	Carolyn Laubre 10a, Eva-Merike Aasa 12b

Reaali Poiss ilmub iga kuu mahus 8-16 lk ja on tasuta.

rp.real.edu.ee

reaali.poiss@real.edu.ee